

บทที่ ๖

สรุปและขอเสนอแนะ

จากการศึกษาเปรียบเทียบแนวความคิดของบิคารมารคาในเขตเมืองและชนบทที่มีต่อแบบแผนการเลือกคู่สมรสและการตั้งครัวเรือนภายหลังการสมรสของบุตร โดยที่มีแนวความคิดกว้าง ๆ ที่ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาไว้ว่า บิคารมารคาที่อยู่ในเขตเมืองและเขตชนบทซึ่งมีสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งปัจจัยทางประชากรต่างกัน น่าจะมีแนวความคิดในเรื่องการเลือกคู่สมรสและการตั้งครัวเรือนภายหลังการสมรสของบุตรแตกต่างกันไปด้วย

ปรากฏผลจากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ถึงแม้ว่าบิคารมารคาทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท จะมีแนวความคิดในเรื่องการเลือกคู่สมรสและการตั้งครัวเรือนภายหลังการสมรสของบุตรไม่ว่าจะเป็นบุตรชายหรือบุตรสาวในลักษณะที่คล้ายคลึงและใกล้เคียงกันในส่วนใหญ่ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละปัจจัยโดยเปรียบเทียบกันระหว่างเขตเมืองและเขตชนบทแล้ว ก็จะพบความแตกต่างที่พอจะกล่าวโดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

ภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจและแนวความคิดของบิคารมารคาทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทที่มีต่อการเลือกคู่สมรสของบุตรทั้งชายและหญิง

กลุ่มอาชีพ ทุกกลุ่มอาชีพทั้งเขตเมืองและเขตชนบท ต้องการให้บุตรทั้งชายและหญิงเป็นผู้เลือกคู่สมรสด้วยตัวเองมากกว่าวิธีการแบบอื่น โดยที่มีอัตราร้อยละสูงสุดในกลุ่มหัวหน้าครัวเรือน อาชีพรับราชการสำหรับเขตเมืองและในกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนอาชีพค้าขาย สำหรับเขตชนบท ส่วนแนวความคิดรองลงมาสำหรับกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนทุกกลุ่มอาชีพทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทที่มีต่อการเลือกคู่ของบุตรชายและบุตรสาว คือ การที่ให้บุตรเลือกคู่สมรสด้วยตัวเอง แต่ให้ได้รับความยินยอมจากบิคารมารคาด้วย

ดังใดกล่าวแล้วว่า จริงอยู่ที่ว่าส่วนใหญ่บิคารมารคาทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท จะมีแนวความคิดในเรื่องนี้ในลักษณะที่คล้ายกันก็ตาม แต่หากจะพิจารณาในรายละเอียดแล้ว เราจะพบว่าแนวโน้มของบิคารมารคาในเขตชนบทที่อยากจะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกผู้สมรสของบุตรนั้น สูงกว่าบิคารมารคาในเขตเมืองโดยพิจารณารายละเอียดได้จากตารางที่ ๑ และที่ ๒

ฐานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือน จากคำจำกัดความของข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ไม่อาจเปรียบเทียบความแตกต่างในเรื่องแนวความคิดของบิคารมารคา ระหว่างเขตเมืองและชนบทที่มีต่อการเลือกผู้สมรสของบุตรได้ จึงเพียงแต่ได้แสดงไว้ให้เห็นเฉพาะในเขตเมือง โดยได้อธิบายถึงแนวความคิดที่แตกต่างกันระหว่างผู้ที่ฐานะต่ำและฐานะสูง โดยพบว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีฐานะสูง มีความต้องการให้บุตรชายเลือกผู้สมรสด้วยตัวเอง น้อยกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า โดยที่ต้องการให้บุตรชายเลือกผู้สมรสด้วยตัวเอง แต่ต้องขอความยินยอมจากบิคารมารคาในอัตราร้อยละสูงมากด้วย ส่วนในกรณีของบุตรสาวนั้นกลุ่มผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง มีอัตรา ร้อยละสูงที่สุดที่ต้องการให้บุตรเลือกผู้สมรสด้วยตัวเอง ในขณะที่กลุ่มผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่าต้องการให้บุตรสาวเลือกผู้สมรสเอง โดยต้องได้รับความยินยอมจากบิคารมารคา มีอัตรา ร้อยละสูงกวากลุ่มฐานะ เศรษฐกิจกลุ่มอื่น

ภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการตั้งครัวเรือนภายหลังการสมรสของบุตร

กลุ่มอาชีพ ถึงแม้ว่าหัวหน้าครัวเรือนส่วนมากทุกกลุ่มอาชีพในเขตเมืองและเขตชนบท จะนิยมให้บุตรชายและบุตรหญิง เลือกตั้งครัวเรือนภายหลังการสมรสก็ตาม แต่ก็เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วจะพบว่าในเขตเมืองนั้น กลุ่มอาชีพที่ต้องการให้บุตรชายเขาอยู่กินรวมในบ้านเดียวกันกับบิคารมารคา เป็นอัตราส่วนร้อยสูงที่สุดคือ

กลุ่มหัวหน้าครัวเรือนที่มีอาชีพค้าขาย ทั้งนี้อาจจะเป็นไปได้ทั้งว่ากลุ่มอาชีพเหล่านี้ส่วนมากเป็นคนจีน ซึ่งตามประเพณีแล้วต้องการให้บุตรชายที่แต่งงานแล้วอยู่ในบ้านเดียวกัน แต่สำหรับบุตรสาวนั้นกลุ่มอาชีพที่ต้องการให้อยู่ในบ้านเดียวกันกับบิดามารดาภายหลังการสมรสที่มีอัตราการหย่าร้างสูงที่สุดเป็นกลุ่มอาชีพเกษตรกร ทั้งนี้อาจจะเป็นเนื่องจากประเพณีเกี่ยวกับการแต่งงานในชนบทที่จะให้บุตรสาวเข้ามาอาศัยกับบิดามารดาฝ่ายหญิงภายหลังแต่งงานแล้ว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือน หัวหน้าครัวเรือนทุกระดับฐานะทางเศรษฐกิจจำนวนมากในเขตเมือง มักจะตามใจให้บุตรชายและบุตรสาวเลือกตั้งครัวเรือนเองภายหลังการสมรสแล้ว แต่ในรายละเอียดแล้วสำหรับบุตรชาย ปรากฏว่าผู้ที่มีฐานะเศรษฐกิจสูงกว่าเป็นกลุ่มที่มีอัตราการหย่าร้างสูงที่สุดที่ให้คำตอบเช่นนี้ แต่สำหรับบุตรหญิง ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่ากลับเป็นผู้ที่คิดว่าควรจะให้บุตรชายในการเลือกตั้งครัวเรือนภายหลังสมรสแล้ว

ภาวะแวดล้อมทางบ้านสังคมและแนวความคิดของบิดามารดาทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท ที่มีต่อการเลือกคู่สมรสของบุตรทั้งชายและหญิง

๑. ระดับการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนและการเลือกคู่สมรสของบุตร แม้ว่าทั้งเขตเมืองและเขตชนบท หัวหน้าครัวเรือนทุกกลุ่มระดับการศึกษาจะให้บุตรเป็นผู้เลือกคู่สมรสด้วยตัวเองก็ตาม แต่หัวหน้าครัวเรือนในเขตชนบทมีแนวโน้มที่อยากจะให้บิดามารดาเข้ามามีส่วนในการเลือกคู่สมรสให้บุตรมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนในเขตเมือง ทั้งนี้เนื่องมาจากความนิยมที่รองลงมาคือ การให้บุตรเป็นผู้เลือกคู่สมรสได้เองโดยต้องขอความยินยอมจากบิดามารดาที่ยังปรากฏลักษณะหนึ่งให้เห็นที่ว่า ในเขตชนบทบิดามารดามักจะต้องการให้เขาไปมีส่วนในการเลือกคู่สมรสให้บุตรด้วย เพราะคำตอบที่ได้จากกรณีนี้ในเขตชนบทมีอัตราการหย่าร้างสูงกว่าในเขตเมือง เสมอในเกือบทุกกลุ่มระดับการศึกษา

๒. ระดับการศึกษาของภรรยาหัวหน้าครัวเรือนและการเลือกคู่สมรสของบุตร
ภรรยาหัวหน้าครัวเรือนทุกกลุ่มระดับการศึกษาทั้งเขตเมืองและเขตชนบท มีความคิดเห็นทำนองเดียวกันที่บุตรชายและบุตรสาวเลือกคู่สมรสโดยตัวตัวเอง และรองลงไปคือเกือบทุกกลุ่มระดับการศึกษา จะมียกเว้นก็เพียงบางกลุ่มที่ต้องการให้บิดามารดาเลือกคู่สมรสให้บุตร ซึ่งในกรณีนี้ภรรยาหัวหน้าครัวเรือนในเขตชนบทจะให้คำตอบเป็นอัตราร้อยละที่สูงกว่าภรรยาหัวหน้าครัวเรือนในเขตเมือง

๓. ความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติกับการเลือกคู่สมรส การศึกษาถึงความยินยอมของหัวหน้าครัวเรือนที่จะให้บุตรแต่งงานกับคนที่ดวงชะตาขัดกันกับความคิดเห็นในเรื่องการเลือกคู่สมรสนี้ ปรากฏว่าทั้งพวกที่ยินยอมและไม่ยินยอมที่ให้มีการสมรสได้หากดวงชะตาขัดกัน ต่างก็ยินยอมที่จะให้บุตรเลือกคู่สมรสด้วยตัวเองทั้งสิ้น แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคน ๒ กลุ่มนี้จะเห็นความแตกต่างอันหนึ่งคือ กลุ่มที่ยินยอมให้มีการสมรสหากดวงชะตาขัดกันจะมีอัตราร้อยละสูงมากกว่ากลุ่มที่ไม่ยินยอมให้มีการสมรสหากดวงชะตาขัดกัน

๔. ประสบการณ์ในการเลือกคู่สมรสแต่เดิมของภรรยาหัวหน้าครัวเรือนและการเลือกคู่สมรสของบุตร

พบว่า ทั้งเขตเมืองและเขตชนบทไม่ว่าสตรีเหล่านี้จะมีประสบการณ์เดิมของตนในการเลือกคู่สมรสเป็นมาอย่างไรก็ตาม สตรีเหล่านี้ก็ยังคงต้องการที่จะให้บุตรชายได้เลือกคู่สมรสด้วยตัวเองในอัตราร้อยละที่สูงกว่าการเลือกคู่สมรสด้วยวิธีอื่น แต่สำหรับสตรีที่เคยมีบิดามารดาเป็นผู้เลือกคู่สมรสให้ จะให้คำตอบที่ว่าบิดามารดาต้องเลือกคู่สมรสให้ในอัตราร้อยละที่สูงกว่าสตรีที่เคยเลือกคู่สมรสด้วยตัวเอง ส่วนในกรณีที่ว่าให้บิดามารดาเลือกคู่สมรสให้แต่ให้บุตรพอใจด้วย สตรีจากเขตชนบทเกือบทุกกลุ่มจะให้คำตอบในอัตราร้อยละที่สูงกว่าเขตเมือง แสดงว่าต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัด

สนใจเลือกคู่สมรสของบุตรมากกว่าเขตเมือง สำหรับการเลือกคู่สมรสของบุตรสาวก็เช่นกัน ที่ได้คำตอบมาในลักษณะที่คล้ายคลึงกันทุกประการกับการเลือกคู่สมรสของบุตรชาย

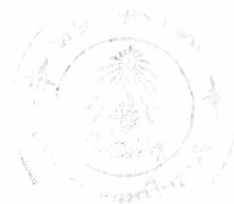
สภาวะแวดล้อมทางสังคมและแนวความคิดของบิดามารดาที่มีต่อการตั้งครีวเรือน
ภายหลังการสมรสของบุตร

ระดับการศึกษาของหัวหน้าครีวเรือนและการตั้งครีวเรือนภายหลังการสมรสของบุตร เขตที่อยู่อาศัยคือเมืองและชนบท ไคเซอามีส่วนทำให้เกิดความแตกต่างในแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้คือ แมวส่วนใหญ่เกือบทุกกลุ่มการศึกษา ยกเว้นกลุ่มที่ไม่ได้รับการศึกษา ต้องการให้บุตรชายเลือกที่อยู่อาศัยเอาเองตามใจชอบก็ตาม แต่ความต้องการในลำดับรองลงไปต้องการให้บุตรชายเขาอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันนั้น คำตอบที่ได้จากเขตชนบทจะมีน้อยกว่าในเขตเมืองมาก โดยที่กลับปรากฏว่ากลุ่มหัวหน้าครีวเรือนในเขตชนบทต้องการให้บุตรชายแยกไปอยู่ท้องถิ่นต่างหากในอัตราร้อยละที่สูงกว่าเขตเมือง และในกรณีการตั้งครีวเรือนภายหลังการสมรสของบุตรสาว จะยิ่งพบความแตกต่างมาก กล่าวคือ ในกลุ่มที่มีระดับการศึกษาแบบเดียวกันนั้นในเขตชนบทแล้ว ต้องการให้บุตรสาวเขามาอยู่รวมในบ้านเดียวกันกับบิดามารดาเป็นลำดับสูงสุด อันอาจเกี่ยวด้วยเหตุผลเกี่ยวกับประเพณีของสังคมชนบทเอง ส่วนในเขตเมืองแล้วนิยมที่ตามใจบุตรสาวในการเลือกตั้งครีวเรือนภายหลังการสมรส

ระดับการศึกษาของภรรยาหัวหน้าครีวเรือนกับการตั้งครีวเรือนภายหลังการสมรสของบุตร ภรรยาหัวหน้าครีวเรือนเกือบทุกกลุ่มระดับการศึกษา ยกเว้นกลุ่มที่ไม่ได้รับการศึกษาทั้งในเขตเมืองและชนบท ส่วนมากมีแนวโน้มจะตามใจบุตรชายในการเลือกที่อยู่อาศัยภายหลังการสมรสเอง ส่วนที่รองลงไปคือต้องการให้บุตรชายเขาอยู่กินรวมกันในบ้านเดียวกันนั้นปรากฏว่า ภรรยาหัวหน้าครีวเรือนในเขตเมืองทุกกลุ่มระดับการศึกษา ให้คำตอบในเรื่องนี้ในอัตราร้อยละที่สูงกว่าเขตชนบท อันเป็นสิ่งที่

ช่วยยืนยันให้ได้ว่า บุตรชายในเขตชนบทเมื่อแต่งงานแล้วก็ต้องแยกไปอยู่บ้านฝ่ายหญิง ส่วนการตั้งครัวเรือนภายหลังการสมรสของบุตรสาวนั้น สตรีทุกกลุ่มระดับการศึกษาของเขตเมืองนั้นตามใจบุตร ต่างกับภรรยาหัวหน้าครัวเรือนในกลุ่มระดับการศึกษาเดียวกันของเขตชนบท ซึ่งกลับต้องการให้บุตรสาวเขาอยู่กินรวมกันในบ้านเดียวกับบิดามารดา

ประสบการณ์ในการตั้งครัวเรือนเดิมภายหลังการสมรสของภรรยาหัวหน้าครัวเรือน ทั้งสตรีในเขตเมืองและเขตชนบทไม่ว่าจะมีประสบการณ์ในการตั้งครัวเรือนเดิมภายหลังการสมรสอย่างไร ทุกคนมีแนวโน้มที่จะตามใจบุตรชายในการเลือกตั้งครัวเรือนภายหลังการสมรส ยกเว้นกลุ่มที่เคยอาศัยอยู่กับบิดามารดาสามี ทั้งนี้เพราะกลุ่มนี้อาจเคยชินกับการที่บุตรชายเมื่อสมรสแล้วต้องเขาอยู่ในบ้านเดียวกับบิดามารดา เมื่อเปรียบเทียบระหว่างความต้องการที่จะให้บุตรชายเขามาอยู่รวมในบ้านเดียวกันแล้ว พบว่าในเขตชนบทมีความต้องการที่จะให้บุตรชายมาอยู่รวมในบ้านเดียวกันมีน้อยกว่าในเขตเมือง ทั้งนี้เพราะในเขตชนบทนั้นผู้ชายที่แต่งงานแล้วมักจะไปอยู่กับฝ่ายหญิงมากกว่าจะอยู่กับบิดามารดาของตน ส่วนการตั้งครัวเรือนภายหลังการสมรสของบุตรสาวนั้น พบว่า มีแนวความคิดแตกต่างกันระหว่างสตรีในเขตเมืองและเขตชนบท เพราะสตรีในเขตเมืองที่เคยอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติฝ่ายตน มักจะต้องการให้บุตรสาวอยู่รวมในบ้านเดียวกับบิดามารดา และสตรีที่เคยอยู่กับญาติฝ่ายสามีก็คิดว่าควรจะตามแต่ใจบุตรในการเลือกที่อยู่อาศัย แต่สำหรับสตรีในเขตชนบทไม่ว่าจะมีประสบการณ์ในการตั้งครัวเรือนเป็นแบบใด ก็ต้องการให้บุตรสาวมาอยู่รวมในบ้านเดียวกับบิดามารดาทั้งสิ้น

ปัจจัยด้านประชากรและแนวความคิดของบิดามารดาทั้งในเขตเมืองและเขต
ชนบทที่มีต่อการเลือกคู่สมรสของบุตรทั้งชายและหญิง

ปัจจัยด้านประชากรที่นำมาศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ อายุของบิดาและมารดา รวมทั้ง
เชื้อชาติของผู้เป็นหัวหน้าครัวเรือนด้วย

๑. อายุของบิดา (หัวหน้าครัวเรือน) และการเลือกคู่สมรสของบุตรชาย นั้น
หัวหน้าครัวเรือนทุกกลุ่มอายุในเขตเมือง มีแนวโน้มที่จะยินยอมให้บุตรชายใดเลือกคู่
สมรสด้วยตัวเอง และความคิดที่รองลงไปคือให้บุตรชายเลือกคู่ใดเองแต่คงได้รับความ
ยินยอมจากบิดามารดา ส่วนในเขตชนบทแม้จะยินยอมให้บุตรชายใดเลือกคู่สมรสด้วยตัว
เอง แต่เปรียบเทียบกับเขตเมืองแล้ว มีระดับที่ต่ำกว่าเขตเมืองมากและในเขตชนบท
เอง สำหรับกลุ่มหัวหน้าครัวเรือนอายุ ๑๕ - ๓๕ ปี มีแนวโน้มให้บิดามารดาเป็นผู้เลือก
คู่สมรสให้ แต่หัวหน้าครัวเรือนอายุ ๔๐ - ๕๐ ปี ต้องการให้บุตรเลือกคู่สมรสเองแต่ขอ
ความยินยอมจากบิดามารดา

การเลือกคู่สมรสของบุตรสาว ทั้งหัวหน้าครัวเรือนในเขตเมืองและเขตชนบท
มีความเห็นที่คล้ายกันคือ ให้บุตรสาวเลือกคู่สมรสด้วยตัวเอง และความนิยมที่รองลงไป
คือ ให้บุตรสาวเลือกคู่สมรสเองแต่คงขอความยินยอมจากบิดามารดา

๒. อายุของมารดา (ภรรยาหัวหน้าครัวเรือน) และการเลือกคู่สมรสของบุตร
ชาย ทุกกลุ่มอายุของภรรยาหัวหน้าครัวเรือนทั้งเขตเมืองและเขตชนบท ยินยอมให้บุตร
ชายเป็นผู้เลือกคู่สมรสใดเอง

ที่รองลงมาคือ สำหรับภรรยาหัวหน้าครัวเรือนในทุกกลุ่มอายุในเขตเมือง ต้องการ
การให้บุตรเป็นผู้เลือกคู่สมรสเอง แต่ให้บิดามารดายอมรับ ส่วนภรรยาหัวหน้าครัว
เรือนเกือบทุกกลุ่มอายุในเขตชนบท นิยมให้บิดามารดาเป็นผู้เลือกคู่สมรสให้บุตรโดยมี
คำตอบในเรื่องนี้ในอัตราร้อยละที่สูงกว่าเขตเมืองมาก

การเลือกคู่สมรสของบุตรสาว ความต้องการให้บุตรสาวเป็นผู้เลือกคู่สมรสเองเป็นความคิดที่นิยมกันทั้ง เขตเมืองและเขตชนบท จากภรรยาหัวหน้าครัวเรือนทุกกลุ่มอายุ และความคิดที่รองลงไปสำหรับสตรีในทุกกลุ่มอายุของเขตเมืองคือ ให้บุตรสาวเลือกคู่สมรสได้เองโดยขอความยินยอมจากบิดามารดา แต่จากเขตชนบทแล้วต้องการให้บิดามารดาเป็นผู้เลือกคู่สมรสให้

๓. เชื้อชาติของหัวหน้าครัวเรือนกับการเลือกคู่สมรสของบุตร ทั้งหญิงและชายเช่นเดียวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือนในเรื่องความจำกัดของขอมูล ทำให้ไม่อาจศึกษาเปรียบเทียบความคิดที่คาดว่าจะแตกต่างกันระหว่างประชากร ๒ เชื้อชาติในเขตเมืองและเขตชนบท จึงได้แสดงให้เห็นเฉพาะความแตกต่างในเขตเมืองเท่านั้นเท่าที่ปรากฏแล้วว่า เชื้อชาติไม่ได้เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างในด้านความคิดเรื่องนี้เท่าใด แต่ก็มีข้อสังเกตว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีเชื้อชาติจีนยินยอมให้บุตรทั้งชายและหญิงเลือกคู่สมรสด้วยตัวเองในอัตราส่วนรอยที่สูงกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีเชื้อชาติไทยเล็กน้อย อาจเพราะคนจีนเหล่านี้มิได้มีอาชีพค้าขายทั้งหมดจึงไม่แตกต่างจากการวิเคราะห์ในเรื่องอาชีพ

ปัจจัยด้านประชากรและแนวความคิดของบิดามารดาทั้งในเขตเมืองและชนบทที่มีต่อการตั้งครัวเรือนภายหลังการสมรสของบุตร

๑. อายุของบิดา (หัวหน้าครัวเรือน) กับการตั้งครัวเรือนภายหลังการสมรสของบุตร ถ้าทำการเปรียบเทียบระหว่างแนวความคิดของหัวหน้าครัวเรือนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทแล้ว หัวหน้าครัวเรือนในเขตเมืองมีความคิดที่จะตามใจให้บุตรทั้งชายและหญิงเลือกตั้งครัวเรือนเองในอัตราส่วนรอยสูงกว่าหัวหน้าครัวเรือนในเขตชนบททั้งสิ้น แม่ว่าจะเป็นกลุ่มอายุที่ใกล้เคียงกันก็ตาม รองลงไปคือความต้องการที่จะให้บุตรชายอายุเกินรวมในบานเดียวกัน เกือบทุกกลุ่มอายุของหัวหน้าครัวเรือนในเขตเมืองที่โศก่าตอบในเรื่องนี้สูงกว่าในเขตชนบท ส่วนในกรณีของบุตรหญิงแล้วหัวหน้าครัวเรือนทุกกลุ่มอายุในเขตชนบทที่ต้องการให้บุตรหญิงเขาอายุเกินรวมในบานเดียวกัน ตามประเพณีการแต่งงานของคนชนบท

๒. อายุของมารดา (ภรรยาหัวหน้าครัวเรือน) กับการตั้งครัวเรือนภายหลัง
การสมรสของบุตร เช่นเดียวกับกรณีของหัวหน้าครัวเรือนที่ว่า สตรีในทุกกลุ่มอายุทั้ง
เขตเมืองและเขตชนบทที่คิดว่าควรตามใจบุตรชายในการเลือกตั้งครัวเรือนภายหลังการ
สมรส แมว่าในเขตชนบทจะให้ค่าตอบแทนเดียวกันนี้ในอัตราร้อยละที่น้อยกว่าในเขต
เมืองก็ตาม สำหรับบุตรหญิงแล้วคำตอบจากสตรีในทุกกลุ่มอายุเขตเมืองนั้นเป็นไปใน
แบบที่ว่าตามใจบุตร แต่สำหรับในเขตชนบทกลับต้องการที่จะให้บุตรหญิงอยู่กับรวมใน
บ้านเดียวกันภายหลังจากการสมรสแล้ว

๓. เชื้อชาติของหัวหน้าครัวเรือนกับการตั้งครัวเรือนภายหลังการสมรสของบุตร
ถ้าเปรียบเทียบระหว่างหัวหน้าครัวเรือนที่มีเชื้อชาติไทยและจีนแล้ว พบว่า หัวหน้าครัว
เรือนที่มีเชื้อชาติจีนมักจะต้องการให้บุตรชายที่ทำการสมรสแล้ว ใค้อยู่กับภายในบ้าน
เดียวกันกับบิดามารดาตามประเพณีจีนมากกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีเชื้อชาติไทย แต่
สำหรับบุตรสาวนั้นหัวหน้าครัวเรือนที่มีเชื้อชาติไทยคิดว่าควรตามใจบุตรสาว ในขณะที่
ที่หัวหน้าครัวเรือนที่มีเชื้อชาติจีนต้องการให้บุตรสาวอยู่ในครัวเรือนเดียวกับตนน้อยมาก
กล่าวโดยสรุปแล้ว การศึกษาครั้งนี้ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายอันใดที่จะทำการพิสูจน์
สมมติฐานถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง ว่าจะมีอิทธิพลต่อแนวความคิดของ
ประชากรทั้ง ๒ เขตหรือไม่ เป็นเพียงแต่การศึกษาทั่วไปที่พยายามจะนำเอาตัวเลขขอ
มูลทางประชากรเขามาศึกษารวมกับลักษณะบางอย่างทางสังคมวิทยา เพื่อที่ความต้องการจะ
ทราบวว่าประชากรของเขตเมืองและเขตชนบทของประเทศไทย ซึ่งมีสภาวะแวดล้อม
ทางเศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยด้านประชากรแตกต่างกัน จะมีความคิดในเรื่องการ
เลือกคู่สมรสของบุตร และการตั้งครัวเรือนภายหลังการสมรสของบุตรแตกต่างกัน
ประการใด ผลที่ได้จากการศึกษานี้จึงไม่อาจที่จะนำไปพิสูจน์หรือสรุปไว้เป็นหลัก
เพื่อใช้โดยทั่วไปได้ ผู้ศึกษาเรื่องนี้จึงหวังว่าจะมีผู้สนใจที่จะนำเอาส่วนที่มีอยู่แล้วจาก
การศึกษานี้ไปศึกษาเพิ่มเติม โดยได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ เข้า
ไปด้วย อันจะทำให้ความรู้ในส่วนนี้ได้มีความสมบูรณ์อันจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการมาก
ยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต